

Source: มติชนสุดสัปดาห์

Date: 1 มี.ค. 2567 **Page:** 5

No: 67011370

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของไทย ทั้งด้านการสร้างงานในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม โดยได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นอีกหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีความเข้มแข็งและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในประเทศและระดับโลก

ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย หรือ สอน. หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้การนำทัพของนายวิฑูรย์ วิชาชนินทร์ เลขาธิการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จึงพร้อมเดินทางส่งเสริมให้กิจการอ้อยและอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทย ผ่านการสร้างงาน สร้างรายได้แก่เกษตรกรอ้อยและอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายให้เติบโตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

บทบาท สอน. กับการพัฒนาประเทศสู่ทิศทางที่ยั่งยืน

การกำกับดูแลและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายในไทย ถือเป็นหนึ่งในภารกิจสำคัญของ สอน. โดยนายวิฑูรย์ เผยว่า องค์กรของเราทำหน้าที่กำกับดูแลและประสานงานกับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ทั้งในด้านการผลิต การค้า และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ โดยเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ยั่งยืนและสร้างรายได้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

“การสร้างรายได้ สร้างอาชีพแก่ชาวอ้อย คือ สิ่งที่เรามุ่งมั่นทำมาโดยตลอด ซึ่งมูลค่าอ้อยและน้ำตาลทรายในระยะเวลา 1 ปี จะมีมูลค่าประมาณ 2 แสนล้านบาท และเงินที่ได้มาจะถูกแบ่งให้ชาวอ้อย 70% ให้กับโรงงาน 30% โดยมีสำนักงานฯ เป็นตัวกลาง ว่าทุกโรงงานขายไปได้เท่าไร และเมื่อนำมารวมกันหลังหักค่าใช้จ่ายต่างๆ จนคงเหลือที่เป็นกำไรก็จะแบ่งสรรปันส่วนต่อไป ซึ่งเราจะมุ่งให้ประโยชน์กับประชาชนสูงสุด”

ขณะเดียวกันยังมีหน้าที่กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การค้า และการใช้ประโยชน์จากอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อให้เกิดการพัฒนาระบบการผลิตที่เหมาะสม และป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ทั้งยังต้องมีการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์อ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อให้มั่นใจว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมามีมาตรฐานปลอดภัยสำหรับการบริโภคและการใช้งาน

อีกทั้งยังมีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและลดค่าใช้จ่ายในการบวนการผลิต รวมถึงส่งเสริมและสนับสนุนให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มยอดขายและส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังท้องถิ่นและต่างประเทศทั่วโลก

“อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลเป็นส่วนสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีบทบาทในการสร้างรายได้และสร้างอาชีพให้กับชาวอ้อยและคนงานในโรงงาน ทั้งยังเป็นแหล่งรายได้สำคัญที่ส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นและประเทศในระยะยาว นอกจากนี้ อุตสาหกรรมนี้ยังเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศ โดยการส่งออกน้ำตาลและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องสามารถสร้างรายได้และเพิ่มมูลค่าส่งออกให้กับประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง” เลขาธิการ สอน. เผย

เดินทางสร้างมูลค่า ขับเคลื่อนอุตสาหกรรม ‘อ้อย’ และ ‘น้ำตาลทราย’

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย โดย เลขาธิการ สอน. ฉายภาพถึงทิศทางอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายว่า ปัจจุบันระดับความท้าทายและความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลอ้อยยังทวีความรุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความท้าทายจากประสิทธิภาพการผลิตอ้อยตามมาตรฐาน กระบวนการผลิตที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนเกษตรกรชาวอ้อยขาดความพร้อมในการปรับเปลี่ยนไปสู่การใช้

สอน. เดินหน้าแก้ปัญหาเผาอ้อย - ลดฝุ่นพิษสู่การยกระดับอุตสาหกรรมเกษตร ให้เติบโตอย่างยั่งยืน

เครื่องจักรกลการเกษตร ประสิทธิภาพการผลิตน้ำตาลของโรงงานน้ำตาล และการต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่องในอนาคต

“การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่องโดยใช้ BCG Economy Model (Bio - Circular - Green Economy) เพื่อรักษาลิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องเร่งปรับเปลี่ยนเพื่อให้การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของประเทศไทย

“สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ได้วางเป้าหมายการสร้างความสามารถในการแข่งขันภายใน 20 ปี ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น การเกษตรเป็นเกษตรอัจฉริยะที่มีการนำเครื่องจักรกลการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและยกระดับการผลิตให้มีคุณภาพมาตรฐาน และความปลอดภัย” นายวิฑูรย์ กล่าว พร้อมบอกอีกว่า

ขณะเดียวกัน จะต้องสร้างมูลค่าเพิ่ม และทำให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการปรับโครงสร้างการบริหาร ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและสอดคล้องกับการปฏิบัติงานและความท้าทายที่จะเกิดขึ้นตามสถานการณ์โลก รวมทั้งให้สอดคล้องกับข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศและเป็นไปตามพันธกรณีขององค์การการค้าโลก (WTO) ควบคู่กับการรักษาลิ่งแวดล้อม

เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่ หนทางแก้ปัญหาการเผาอ้อย

ปัจจุบันภาครัฐได้เน้นย้ำให้ทุกภาคส่วนร่วมเดินหน้าขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไปสู่ อุตสาหกรรมคาร์บอนเป็นศูนย์ หรือ Zero Carbon Industry ซึ่งนโยบายที่เร่งด่วนภายใต้การนำของ นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม คือ การแก้ปัญหาเผาอ้อย ซึ่งสร้างผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจและส่งผลต่อสุขภาพของคนในประเทศ ดังนั้น หากปัญหาการเผาอ้อยยังไม่ได้รับการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ในอนาคตอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายอาจได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

โดย นายวิฑูรย์ กล่าวว่า ทุกคนจะเห็นความเปลี่ยนแปลงของเครื่องจักรกลทางการเกษตรมากขึ้นในปัจจุบัน แต่ทำไม่ยังพบปัญหาจากการเผาอ้อยอยู่ ซึ่งในขณะนี้ภาครัฐได้มีการจัดสรรเครื่องจักรกล

ทางการเกษตร เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกร จะได้มีรายได้นำไปต่อยอดซื้อเครื่องจักรเป็นของตนเอง แต่ภายหลังจากชาวไร่เริ่มมีรายได้และนำไปซื้อเครื่องจักรกลทางการเกษตร ซึ่งพอซื้อเครื่องจักรทำให้คิดว่าไปได้ แต่เมื่อไถลงพื้นที่ จะเห็นว่า การใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรมีปัญหาในเรื่องพื้นที่ หากจุดที่ทำไร่เป็นหิน อาจทำให้มีผลได้รับความเสียหาย และต้องเปลี่ยนใบมีดที่มีราคาลงหลักหมื่นบาท ซึ่งทำให้ชาวไร่อ้อยไม่นิยมทำกันเพราะหากมีปัญหาจะเสียเวลานานอาจทำให้ตัดอ้อยไม่ทันตามเวลา

“ชาวไร่อ้อยมีความจำเป็นที่ต้องเผาไร่ก่อนตัดเพื่อประหยัดเวลา และจะทำให้สามารถตัดอ้อยส่งโรงงานได้ทันก่อนเวลาการปิดพื้นที่ซึ่งดูตัดอ้อยอยู่ในช่วงปลายเดือน ธ.ค. - มี.ค. เท่านั้น และชาวไร่อ้อยจะใช้เวลาในการเผาประมาณ 7 ถึง 10 วัน ซึ่งหากถามว่าชาวไร่อ้อยต้องการเปลี่ยนแปลงวิธีการเก็บเกี่ยวอ้อยหรือไม่บอกได้เลยว่าชาวบ้านยินดีที่จะเปลี่ยน แต่เนื่องด้วยระบบการปลูกอ้อยไม่แน่นอน อย่างเช่น ปลูกปีนี้แต่เก็บเกี่ยวปีนี้เป็นผลผลิตสร้างกำไรของชาวไร่อ้อยสักประมาณ 3 - 4 ปี จะให้ชาวไร่อ้อยเปลี่ยนเลยก็ไม่ได้เพราะเพิ่งลงทุนไป เพราะปีแรกแทบไม่มีกำไรและจะเริ่มมีกำไรในปีที่ 2 - 3

“ดังนั้น จึงขอให้ชาวไร่อ้อยได้มีกำไรสัก 2 - 3 ปีก่อน และเมื่อถึงรอบหน้าที่ต้องเปลี่ยน ชาวไร่ก็จะกลับมาปลูกแบบที่เราต้องการได้ ซึ่งวิธีการทุกอย่างอาจจะต้องใช้เวลานาน แต่ผมเชื่อว่าสิ่งที่รัฐบาลใส่เข้าไปนั้นจะเริ่มเห็นผลอย่างแน่นอน” เลขาธิการ สอน. เน้นย้ำ พร้อมฝากถึงท้ายอีกว่า

ทั้งนี้ การแก้ปัญหาการเผาอ้อยให้ยั่งยืน นับเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาและต้องมีการดำเนินการร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการกับรากของปัญหาอย่างรอบด้านไปพร้อมกัน รวมถึงสร้างแรงจูงใจในการตัดอ้อยสดอย่างเป็นระบบ ร่วมกับการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เพื่อให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายไทยสร้างประโยชน์ให้ทั้งคนในอุตสาหกรรมและประเทศชาติได้อย่างยั่งยืน

ที่สำคัญชาวไร่ทุกคนต้องเข้ามาเป็นเกษตรกรมืออาชีพมากขึ้นหรือที่เรียกว่า เกษตรอุตสาหกรรม เพราะทุกคนไม่ใช่แค่เกษตรกรที่ปลูกแล้วขาย กิน หรือใช้ในชีวิตประจำวัน แต่คนในภาคนี้คือส่วนหนึ่งของระบบอุตสาหกรรม ดังนั้น ต้องพยายามผลิตอ้อยคุณภาพดีสะอาด เพื่อส่งวัตถุดิบที่ดีให้อุตสาหกรรมและท้องถิ่นต่อไป